

tasoa”, ja Alankomaiden viranomaisten sen väitteen passiivisen hyväksynnän välillä, jonka mukaan Alankomaiden pankkisektori on sen sijaan heikko ja Alankomaiden talletussuojajärjestelmän käyttö olisi heikentänyt sitä, tai se seikka, että riidanalaiseen päätökseen sisältyy edellytyksiä, jotka merkitsevät yhtä uutta selkeää osoitusta siitä, että muodollisen tutkintamenettelyn aloittaminen oli tarpeellista.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu kantajien oikeuksien väitettyyn rikkomiseen, sillä
 - ei ole todisteita siitä, että kantajien valtiontukitoimenpiteistä tehtyä valitusta olisi tutkittu tai arvioitu; siihen ei nimittäin viitattu riidanalaisessa päätöksessä
 - kantajille ei ilmoitettu riidanalaisesta päätöksestä millään tavoin.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan rikkomiseen, sillä
 - valtiontukisäännösten soveltamisella ei voida loukata muita unionin oikeuksia, kuten omaisuudensuojaa. Käsiteltävässä asiassa komissio ei voinut käyttää perusteena sijoitusten pakkolunastusta arvioimatta edes sitä, toteutettiinko toimi lainmukaisesti. Pakkolunastuksella loukataan jo luonteensa puolesta omaisuudensuojaa, eikä komissio voinut jättää tätä seikkaa huomiotta arvioinnissaan.
 - komission olisi pitänyt tarkistaa tällaisen pakkolunastuksen edellytykset ja ehdot, jotta se olisi voinut päättää, oliko tämä seikka, johon se saattoi nojautua tukitoimenpiteiden arvioinnissa.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 19.6.2013 — CSF v. komissio

(Asia T-337/13)

(2013/C 233/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: CSF Srl (Grumolo delle Abbadesse, Italia) (edustajat: asianajajat R. Santoro, S. Armellini ja R. Bugaro)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan komission antaman päätöksen nro 2013/173/EU, joka julkaistiin 10.4.2013 ja annettiin kantajalle tiedoksi 16.4.2013

— velvoittamaan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne koskee Tanskan Euroopan parlamenttiin ja neuvoston direktiivin 2006/42/EY 11 artiklan mukaisesti toteuttamasta toimenpiteestä monikäyttöisen maansiirtokoneen tyypin osalta 8.4.2013 annettua komission päätöstä 2013/173/EU (EUVL L 101, s. 29). Kyseisessä päätöksessä katsotaan Tanskan viranomaisten kielto perustelluksi.

Kanteensa tueksi kantaja esittää kaksi kanneperustetta.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu direktiivin 2006/42/EY 5 artiklan, 6 artiklan 1 kohdan, 7 artiklan ja 11 artiklan sekä sen liitteessä I olevan 1.1.2 ja 3.4.4 kohdan rikkomiseen.

— Kantaja väittää tästä, että riidanalainen päätös on ristiriidassa edellä mainittujen säännösten kanssa, koska siinä ei oteta huomioon sitä, että tosiasiaa kantajan Multione S630 -koneissa on oltava putoavilta esineiltä suojaava rakenne (FOPS) kaikissa tapauksissa, joissa niiden on sovellettava käyttötarkoituksiin, joissa käyttäjä altistuu putoavien esineiden tai materiaalien vaaralle.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen.

— Kantaja väittää tästä, että Tanskan toimenpiteellä, joka riidanalaisessa päätöksessä katsotaan perustelluksi, on vahvistettu rajoituksia yksinomaan Multione S630 -monikäyttöisen koneen liikkuvuudelle, vaikka Tanskassa pidetään kaupan ilman FOPS-velvoitetta useita muita samaan käyttötarkoitukseen tarkoitettuja samantyyppisiä monikäyttöisiä koneita kuin Multione S630.